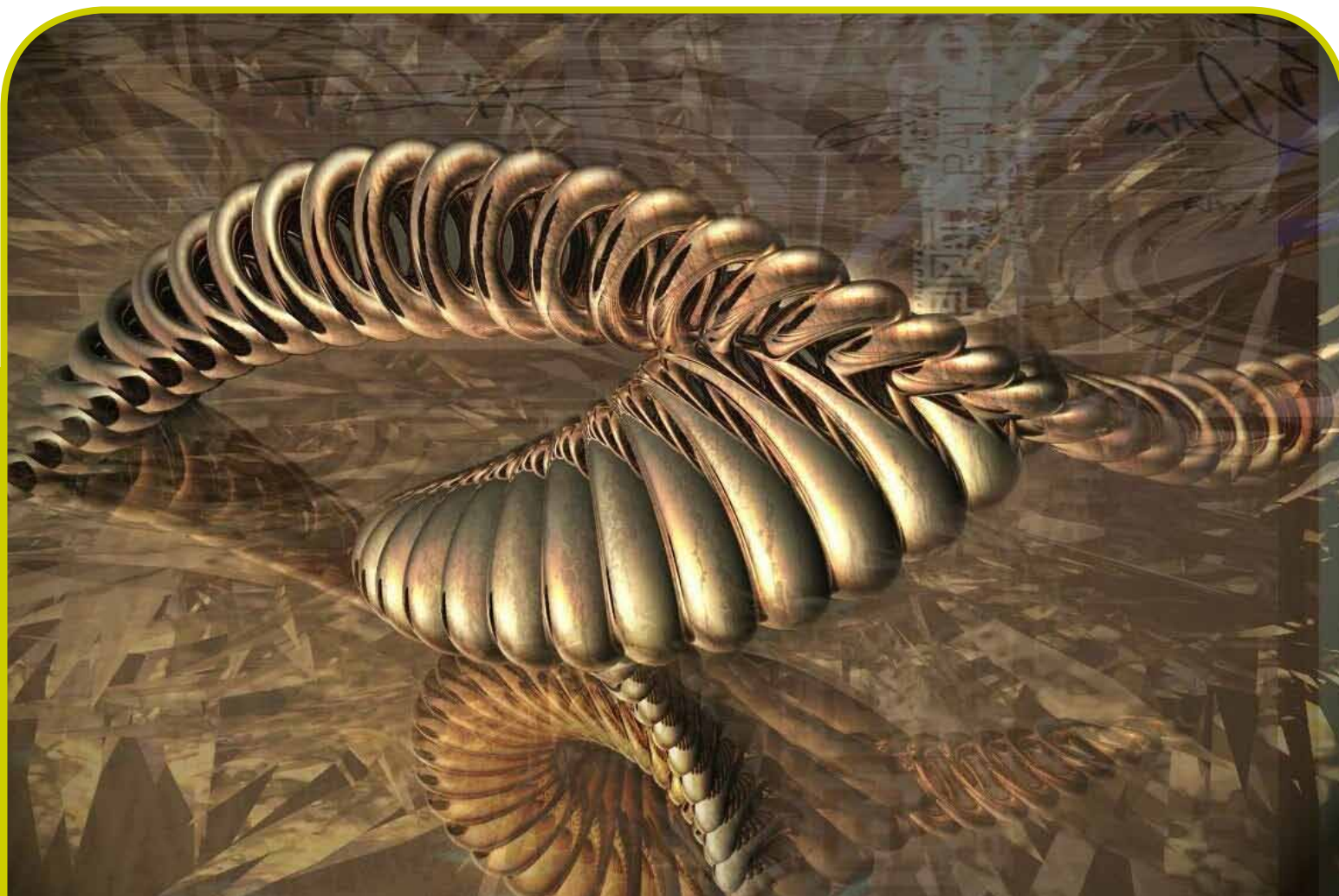

De organische structuur van de missionaire gemeente

• door Frederic Walraven

De missionaire gemeente is een gemeente met een missie. Wat is deze opdracht precies? Waarvoor is de gemeente nog op aarde? De Bijbel (o.a. Hd 2:41-47) laat zien dat de gemeente een taak in drie richtingen heeft

1. Naar boven, naar God,
2. Naar binnen, naar elkaar in de gemeente
3. Naar buiten, naar de wereld.

In een tijd waar iedereen volle agenda's heeft, komt de vraag natuurlijk op: 'Wie gaat deze drievoudige opdracht vervullen?' De missionaire gemeente is een gemeente waar we allemaal ons steentje bijdragen. Er zijn geen toeschouwers, alleen maar deelnemers. Ieder die in een levende relatie met God leeft, kent zijn verantwoordelijkheid en wil ook bijdragen aan het uitvoeren van deze missie.

Erkennen we dan geen verschillen tussen de gelovigen? Er zijn toch sterken en zwakken, volwassene en jongere gelovigen, leiders en volgelingen? Ja, verschillen zijn er. Daarom is het goed ons af te vragen hoe de gemeente er dient uit te zien. In welke relatie staan de verschillende leden ten opzichte van elkaar? Hoe ziet die organisatie eruit?

Een lichaam

De Gemeente van God heeft een organische structuur. Met 'organisch' bedoelen we dat de Gemeente van God functioneert als een lichaam. Een organische structuur is dan te vergelijken met de ruggengraat die het lichaam bij elkaar houdt, maar ook de flexibiliteit heeft om mee te buigen wanneer het lichaam in beweging is. Een organische structuur staat in tegenstelling tot een starre organisatie waar mensen een positie bekleden. In de Gemeente die we in het Nieuwe Testament tegenkomen gaat het niet om posities. Daar zien we dat het veel meer om functies gaat. Wie vervult welke rol? Wie doet wat? We mogen God dienen, elkaar dienen en een dienst tot de wereld verrichten.

Wanneer we het woord 'dienen' (diakonéo) met de daarmee verbonden uitdrukkingen 'dienst' (diakonia) en 'dienaar' (diakonos) in het Nieuwe Testament bestuderen, dan kunnen we drie functies van de gelovigen ontdekken, die deze organische structuur vormgeven. Allereerst mogen we allen als priesters dienen, vervolgens zijn we dienaren die een bediening uitoefenen en tenslotte zijn er onder ons dienende leiders. Laten we deze functies eens wat nader bekijken.

Priesters

De algemene betekenis van een dienaar vinden we terug in iemand die een ander helpt, bijvoorbeeld een tafel bedient. Wij zouden zeggen: 'iemand die zich dienstbaar opstelt, bereidwillig is zich op te offeren'. (Lk 10:40; 1Ko 16:15; 2Ko 8:4; Op 2:19)

Op meerdere plaatsen in het Nieuwe Testament lezen we dat we aan elkaar gegeven zijn om iets voor de ander te betekenen. Zo worden we o.a. aangespoord :

- Elkaar te dienen (Gl 5:13;)
- Op elkander acht te geven, elkaar aan te vuren (Hb 10:24-25)
- Elkaar te vermanen en op te bouwen (Rm 15:14; 1Th 5:11)
- Elkaar de zonde te belijden en voor elkaar te bidden (Jk 5:16)
- Elkaar lief te hebben (1Th 4:9; 1Pt 1:22)
- Met elkaar te lijden en elkaar te troosten (Rm 12:15; 1Ko 12:26; 2Ko 1:4)
- Ons met elkaar te verheugen (1Ko 12:26)
- Elkaar te verdragen (Ef 4:2; 1Th 5:14)
- Elkaar te vergeven (Ko 3:13)
- Ons aan elkaar te onderwerpen (Ef 5:21; Fp 2:3-4)
- Elkaar te aanvaarden en te ontvangen (Rm 12:13; 15:7; Hb 13:2)

We kunnen al deze activiteiten als priesterlijke diensten beschouwen waarbij we elkaar dienen en waardoor het leven van het Lichaam een realiteit wordt. Alle gelovigen zijn in de eerste plaats namelijk priesters. (Op 1:6; 5:10; 20:6). We zijn dat geworden op basis van onze relatie met Christus, niet op grond van onze geestelijke capaciteiten. Samen vormen we een heilig priesterschap om geestelijke offers te brengen (1Pt 2:5). Op grond van het volbrachte werk van Christus hebben we vrijmoedigheid om het heiligdom binnen te gaan (Hb 10:19-22) om tot God te naderen. In Zijn aanwezigheid brengen we offers van lof en dank maar ook van onze goederen. (Hb 13:15-16). Ook brengen wij ons lichaam als een levend, heilig en Gode welgevaldig offer (Rm 12.1; Ph 2:17). Als priesters naderen we tot God in gebed en doen we voorbede voor anderen (1Tm 2.1; Ef 6:18). Als trouwe getuigen komen we uit het heiligdom en proclameren we de grote daden van God. (1Pt 2:9) en brengen we hen die tot geloof gekomen zijn als offergave (Rm 15:16). Wanneer iedere gelovige zijn taak als priester serieus neemt wordt God geëerd, de gemeente opgebouwd en de zondaar gered.

Dienaren met een bediening

Naast de taken van het priesterschap laat het Nieuwe Testament ons ook zien dat we dienaren zijn die een geestelijke gave hebben ontvangen om een bediening uit te oefenen (Ko 4:17; 2Tm 4:5). De mate waarin de Geest van God deze gave bekrachtigt bepaalt de uitwerking van de bediening. Rom. 12:4-8; 1Ko 12:8-11; Ef 4:11-16; 1Pt 4:10-11 zijn de belangrijkste verzen die spreken over de geestelijke gaven en de bedieningen die daaruit voortvloeien. We spreken van een bediening wanneer een geestelijke gave ook daadwerkelijk in de praktijk wordt uitgeoefend. We mogen aannemen dat we allemaal tenminste één geestelijke gave hebben ontvangen, maar in de realiteit zijn velen zich daarvan niet bewust. Een gave moet ontdekt worden en dat gebeurt door je eenvoudig ter beschikking te stellen om te gaan dienen. Met andere woorden: 'Ga gewoon aan de slag'. Als je hierin dan de zegen van boven en de vreugde in jouw hart ontdekt, is het goed je hierin verder te oefenen. Zoals een timmerman beter wordt door zich volledig bekwaam te maken in zijn werk, zo wordt ook een bediening steeds waardevoller als de dienaar openstaat om te leren. Het is Gods werk in en door de dienaar. >>

De missionaire gemeente is een gemeente met bekwame broeders en zusters die in een bepaald gebied een gave hebben ontvangen en zich inzetten voor de vervulling van hun taak. Dit zijn geen daden in menselijke kracht, maar het is de Geest van God die deze bediening een krachtig instrument in Gods hand maakt. (Ef 4:16; 1Pt 4:11)

Leiders

Aan alle dienaren is een rentmeesterschap toevertrouwd waarvan zij rekenschap moeten afleggen (1Ko 4:1-2; Ko 1:25; Hb 13:17). We kunnen hierbij in het bijzonder denken aan een diaconale activiteit die van de gemeente uitgaat of aan een taak waarbij leiding aan de gelovigen wordt gegeven. Paulus groet de gelovigen in Filippi en noemt speciaal ook deze twee groepen. (Fp 1:1) Om deze, aan hen toevertrouwde verantwoordelijkheden op zich te nemen moeten deze leiders wel de vereiste geestelijke kwaliteiten in huis hebben (Hd 6:1-4; 1Tm 3:1-13; Tt 1: 5-9). Wil iemand een leidinggevende taak in de gemeente vervullen, dan is daar een gezond verlangen van de kandidaat, een roeping van God en een erkenning van die roeping door de gemeente voor nodig (1Th 5:12-13; 1Tm 3:1).

Goede leiders zijn niet degenen die alles zelf willen doen. Zij delegeren hun taken door verantwoordelijkheden op de schouders van anderen te leggen. Ze kennen de toestand van de kudde en weten wie waartoe bekwaam is. Deze dienende leiders heersen niet over de gelovigen maar offeren zich voor hen op (1Pt 5:1-3).

Goede leiders hebben ook visie. Zij weten waar ze mee bezig zijn en hebben een heldere voorstelling waar ze als gemeente naartoe gaan. Ze beschermen de gemeente tegen aanvallen van buitenaf, maar zijn ook degenen die actief contacten met de gelovigen buiten hun eigen kring onderhouden. In een houding van wederzijdse waardering en verdraagzaamheid kan het dan ook tot samenwerking komen. Dat hoeft niet in een strakke uniforme structuur te zijn. Als we het wezenlijke vasthouden kunnen we binnen een geestelijk netwerk met velen samenwerken en uitwisselingen hebben die zeker enorm verrijkend zijn.

Conclusie

De missionaire gemeente kent een organische structuur. Ze bestaat uit priesters, dienaren en leiders, die allen door de Geest worden geleid. We mogen ons allemaal als priester zien. Wat de bedieningen betreft worden we allen aangespoord onze gave te ontdekken om die ook in te zetten in de mate van ons geloof. Daarnaast zullen sommigen ook als leidinggevend een verantwoording willen dragen die God op hun hart heeft gelegd en die vervolgens door de gemeente wordt bevestigd. Een gemeente met een missie is een evenwichtige gemeente. Naar boven, naar binnen en naar buiten. Waar zie ik voor mij een taak in deze opdracht? Wat is concreet het steentje dat ik kan bijdragen aan de vervulling van deze missie? Laat niemand denken dat er voor hem of haar niets te doen is!

